

JÓZEF ORŁOWSKI (1911-1999)

Urodził się 17 lutego 1911 roku w Podrzeczu. Syn Andrzeja i Franciszki z domu Sędziak. W Drzęczewie ukończył Szkołę Powszechną. W latach międzywojennych pracował w gospodarstwie rolnym w Talarach oraz sezonowo w Cukrowni w Gostyniu.

3 września 1933 roku został powołany do czynnej służby wojskowej i wcielony do 9. kompanii 56. pułku piechoty w Krotoszynie. 17 września 1934 roku został przeniesiony do rezerwy. W sierpniu 1937 roku i czerwcu 1939 roku odbył czterotygodniowe ćwiczenia rezerwy w 55. i 69. pułku piechoty. 24 sierpnia 1939 roku został zmobilizowany do 69. pułku piechoty, z którym uczestniczył w kampanii wrześniowej. 18 września pod Łowiczem dostał się do niewoli niemieckiej, z której został zwolniony 15 października. W 1940 roku został wywieziony do Niemiec na przymusowe roboty. Pracował w gospodarstwie rolnym w miejscowości Arten. Oswobodzony przez wojska amerykańskie powrócił do Czachorowa. Pracował w charakterze robotnika rolnego w miejscowym PGR. Od 1974 roku członek ZBoWiD.

Zmarł 27 czerwca 1999 roku i pochowany został na cmentarzu parafialnym w Gostyniu.

Odznaczony został Medalem „Za Udział w Wojnie Obronnej 1939” (1983).

Informacje Heleny Orłowskiej – zbiory rodzinne; Związek Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych koło Gostyń, *Ankieta personalna ZBoWiD*; Książeczka wojskowa Seria C nr 457974 RKU Rawicz (13.12.1949).